

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Nu er det lige før, det her udvikler sig til en debat om de 1,5 mia. kr., men når vi nu er i gang med den, så kunne jeg da godt tænke mig at vide, om det ikke er sådan, at de 1,5 mia. kr. er givet som et engangsbeløb.

Nu siger ministeren, at det er enestående, hvad der er blevet afsat af penge ud over det, den tidligere regering har afsat. Er det ikke sådan, at det er meget få af de midler, der på nuværende tidspunkt er i spil udeomkring? Det lyder, hver gang vi hører ministeren komme med den sang, som om man bare kan bruge alle pengene og have fingrene ned i bolsjedåsen, den står lige frit fremme på alle skriveborde.

Det er ikke det, vi hører ude fra landet, og som ministeren lige sagde, skal vi jo lytte til befolkningen og skal forholde os til kendsgerningerne. Er kendsgerningerne ikke, at der kun er brugt meget lidt af de 1,5 mia. kr., og at de altså ikke har løst alle problemerne i det danske sundhedsvæsen?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg kunne ikke undgå før at høre, at ministeren nu prøver at fedte noget af diskussionen af på den socialdemokratisk ledede regering, vi havde igennem 1990'erne, ved at sige, at en af grunde til, at vi i dag står med en mangel på læger og sygeplejersker, skulle skyldes vores politik på området.

I den forbindelse vil jeg bare godt høre, om ministeren ikke godt vil bekræfte, at der faktisk er sket et øget optag af medicinstuderende, og at den massive lægemangel derfor stammer fra langt tidligere, og at man faktisk satte massivt ind over for den igennem 1990'erne under den socialdemokratisk ledede regering.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg bliver mere og mere forvirret, for jeg kunne forstå her på det sidste, at så har man jo sådan set løst alle problemer i de 9 år, man var der. Der er masser af personale, der er ikke nogen steder, hvor det kniber med at rekruttere. Så må jeg indrømme, at så forstår jeg slet ikke nogen ting mere. Jeg kan se, der står vakante stillinger rundt omkring, og de må jo komme et sted fra.

Jeg har ikke lagt op til at fedte noget af på nogen, tværtimod appellerede jeg til det bedste i os alle sammen, nemlig at vi nu skulle få en diskus-

sion, der handler om det, der er kernen i det her, og ikke alt sådan noget med at kaste mudder efter hinanden, og øv bøv det er da vist en amtsborgmester af den partifarve det sted, og det var da vist sådan og sådan og sådan.

Der er nogle dilemmaer i det danske sygehusvæsen. Der findes næppe nogen her, der vil påstå, at der er paradisiske tilstande i det danske sundhedsvæsen. Der er balanceproblemer, der er problemer med kvaliteten nogle steder, der er personaleproblemer. Det eneste problem, der sådan set ikke er, er ressourceproblemer, fordi der altså ligger 1,5 mia. kr., som endnu ikke er brugt alle sammen, så det er jo ikke penge, der mangler. Det er jo så åbenbart alt andet end penge, der mangler. Pengene er der jo.

Så lad os da få en diskussion, der handler om det, og man kan da ikke sidde overhørig, at der har været sundhedsfaglig rådgivning nedsat af den gamle regering, som har peget på vigtigheden af, at man laver funktionsbærende enheder, peget på, at man reducerer antallet af akutberedskaber over tid, peget på, at man får en mere intelligent opgavefordeling imellem det, der skal være tæt på borgerne, måske i virkeligheden tættere end amtet, helt ude i kommunen, på plejehjemmet, der, hvor kvaliteten skal i højsædet.

Kl. 14.30

Alt det kan man vel ikke sidde overhørig, og det spørgsmål, man så må stille sig selv – for det er jo sådan set det, forslaget handler om – er: Alle de gode råd, vi har fået, og som vi jo alle sammen er enige om – i hvert fald når vi taler om sagen i andre sammenhænge end her i salen – skal vi nu sidde dem overhørig de næste 3 år? Skal vi kaste cement ud over det hele, lave det danske sygehusvæsen om til et museum, sætte klokkerne i stå og så åbne dørene igen om 3 år og se, hvad vi kan finde på til den tid? Det er sådan set det, debatten handler om.

I debatten har jeg bare helt stiltfærdigt på regeringens vegne sagt, at vi synes, det danske sundhedsvæsen skal udvikles. Det er derfor, vi er så optaget af at levere flere penge og prøve at motivere amterne til at bruge pengene til det rigtige formål, nemlig patienterne. Vi vil ikke råbe: Uha, I må ikke pille ved noget! Det vil vi ikke råbe, når der faktisk er amter, der udviser mod til at gå ind i denne svære diskussion. Det er vores indfaldsvinkel, og jeg glæder mig stadig til at finde ud af, hvad der egentlig er partiernes indfaldsvinkel til debatten her, når den på et tidspunkt kommer i gang.